

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 31. marts 2010.

Lovgivningen terroriserer de demokratiske rettigheder

For et år siden blev firmaet Figthers+Lovers dømt. For nylig blev talsmanden for Foreningen Oprør dømt. Efter straffelovens bestemmelser om, at støtte til terrorister ikke er tilladt. Imens deltager Danmark i en krig i Afghanistan, under ledelse af amerikanerne, som blandt andet indebærer, at de udenlandske styrker samarbejder med grupper blandt afghanerne, der i andre sammenhænge ville blive betegnet som terrorister!

Er De forvirret? Ikke underligt, for der arbejdes her med to standarder: én for folk, som vil afprøve grænserne for demokratiet og friheden, og en anden for, hvad en stat må gøre, når den udråber sig som repræsentant for demokratiet og friheden.

I øjeblikket forberedes en anden retssag, hvor terrorparagrafferne tages i anvendelse. En ung mand er sigtet for at have overvåget og registreret organiserede nazister. Ingen ved endnu, hvad han faktisk har foretaget sig. Men at terrorlovene kan anvendes i forhold til personer eller organisationer, som afdækker, kortlægger og følger udviklingen blandt nazisterne og deres forskellige hangarounds, viser, hvor langt fra det påståede anti-terrorformål loven kan strækkes.

Da der i kølvandet på 11. september 2001 blev indført stramminger i lovgivningen - i form af to terrorpakker i henholdsvis 2002 og 2006 – argumenterede politikerne med, at terroren udgjorde en så alvorlig fare, at det var nødvendigt at udstyre staten med skrappe magtmidler. Nogle af dem ”brød sig ikke rigtigt om det”, sagde de, men det var nødvendigt for at beskytte demokratiet, hævdede de.

Kritikerne af lovene påpegede, at disse magtmidler hver for sig og samlet set opbyggede et magtapparat, som ville kunne misbruges til at undergrave demokrati og frihed. Men vi fik at vide, at vi malede fanden på væggen.

Når vi oven i de to nævnte retssager lægger terrorlovenes anvendelse i forbindelse med klimatopmødet og klimademonstrationerne, er det åbenlyst, at vi og andre kritikere den gang ramte plet.

Disse stramminger har sat grænserne for, hvad politisk kamp om værdier og principper er, på prøve. Og de nævnte domme viser, at magten forstår at trække grænserne præcis der, hvor magten ønsker det.

Dommen over Oprør faldt tidsmæssigt sammen med, at Højesteret afviste en gruppe borgere, som ville have regeringen dømt for grundlovsbrud i forbindelse med krigen i Afghanistan.

Anholdelsen og sigtelsen af den anti-fascistiske aktivist kom i forlængelse af en stribe voldelige overfald på venstreorienterede i Århus, som ikke er blevet opklaret.

Det viser, at i jura og politik er principper ikke Gud-givne og ukrænkelige. Principperne gælder, så længe det styrker magten, og så længe magten kan få et flertal til at acceptere det. Men de må og skal aldrig gøres til noget, som ikke kan diskuteres og udsættes for holdningsmæssige ‘attentatforsøg’.

Vi er ikke tilhængere af FARC og PFLP. De to organisationer har udført aktiviteter, som vi ikke kan støtte. Vi er overbeviste om, at kampen mod den zionistiske statsmagt i Israel og mod det udemokratiske regime i Colombia kan og skal føres med andre midler.

På samme måde er der gennemført aktiviteter i det anti-fascistiske miljø, vi ikke ville deltage i, og måske vil noget af det indgå i sigtelsen sammen med registreringer.

Men det handler ikke om, hvor vidt vi er enige med de involverede organisationer og personer.

Det handler om, at det ikke må være ulovligt at samle penge ind til disse organisationer, at det ikke må være ulovligt at holde grundigt øje med en nazistisk trussel, og at det er misbrug af sprog og jura at kalde den slags aktiviteter for terror eller støtte til terror.

Den slags angreb på de demokratiske rettigheder og friheder begynder altid med mindre grupper, der opfattes som ekstreme af flertallet. Men lykkedes det at begrænse ”de yderligtgåendes” rettigheder, så bliver det de lidt mindre yderligtgående næste gang – og pludselig er det flertallet, hvis rettigheder er indskrænket. Der er ikke langt fra sigtelsen mod antifascisten til indgreb mod gravende journalister, der samler oplysninger om betændte sager som en forudsætning for at kunne afdække, hvad mørket skjuler.

At det ikke behøver at vare længe, før det rammer brede grupper i samfundet, er klimademonstrationerne et godt eksempel på. Her var det meget store dele af befolkningen, som gerne ville lægge pres på regeringslederne for en virkningsfuld klimaaftale. Men regering og politi kørte en benhård kampagne for at skræmme folk fra at deltage i demonstrationer – med bl.a. henvisning til terrorlove og andre stramninger af lovgivningen. Og de nøjedes ikke med at skræmme.

Masseanholdelser af tilfældige demonstrationsdeltagere understregede, at de mente det alvorligt.

Kritikerne af terrorpakkerne i 2002 og 2006 forblev isolerede og blev i den grad ignoreret. Også Socialdemokraterne og SF har stemt for hele eller dele af terrorlovgivningen.

De aktuelle sager giver grundlag for at rejse protesterne igen og for at kræve, at S og SF trækker 2002- og 2006-lovene tilbage, når de får regeringsmagten.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk